De huidige economische crisis is een van de ergste uit de geschiedenis. Ze valt samen met een ecologische crisis zonder weerga met de versnelde klimaatverandering. Beide zijn het onmiddellijke gevolg van de jacht op maximale winst van het kapitalisme.

De arbeidersklasse is niet verantwoordelijk voor deze crisis, maar we zijn er wel het meest de dupe van: We worden geconfronteerd met de ene ontslagronde na de andere, vele duizenden van ons zitten in technische werkloosheid, er is verhoogde armoede, achteruitgang van werkvoorwaarden, afbraak van publieke voorzieningen. Zoals steeds worden vrouwen nog extra getroffen… Tegelijkertijd blijven een hoop bedrijven en grote aandeelhouders het gros van de winsten binnenhalen, crisis of niet.

En men wil ons, de werkende mensen, de werklozen, de gepensioneerden, de mensen zonder papieren, de jongeren zonder perspectief op werk, …, laten geloven dat het harde tijden zijn voor iedereen, en iedereen de broeksriem moet aanhalen?

De crisis wordt door de kapitalisten gebruikt als voorwendsel om te doen wat ze al 30 jaar doen: afdanken en de lonen blokkeren.

Goed bestuur… voor de patroons

De regeringspolitiek staat steeds openlijker ten dienste van de grote fortuinen. Enkele maanden geleden werd steeds maar herhaald dat er geen geld was voor sociale maatregelen. Maar toen de banken in problemen raakten, werden in een mum van tijd tientallen miljarden gevonden om de bankiers en grote aandeelhouders te redden.

Het “relanceplan” van de regering heeft maar één gevolg: de winsten van het patronaat zijn veilig en tegelijk wordt hen toegestaan duizenden mensen af te danken. De resultaten van het IPA 2009-2010 zijn totaal onvoldoende: er worden opnieuw miljarden euro’s cadeau gedaan aan de patroons en

schamele borrelnootjes gegeven aan de werkende klasse. Van werkzekerheid en loonzekerheid is alvast geen sprake meer…

Verzet loont!

Elders in Europa en de wereld neemt het verzet en de sociale mobilisatie tegen de gevolgen van de crisis alvast toe: In Griekenland, Italië, Frankrijk, Ijsland, een reeks Oost-Europese landen…

In de Franse kolonies Guadeloupe en Martinique dwong de bevolking door een wekenlange algemene staking alvast een algemene loonsverhoging en prijscontroles af. De Antillen tonen aan dat het ook in volle crisis mogelijk is overwinningen te boeken. Een voorbeeld dat navolging verdient!

Enkel door een volgehouden algemene mobilisatie en een echt actieplan kunnen we verhinderen dat

de werkende bevolking twee keer slachtoffer wordt van de huidige crisis van het kapitalisme. Door nu al ontslagen te worden, aan koopkracht in te boeten, in armoede te belanden, …

En door in de nabije toekomst nog een harde besparingsronde door de regering te moeten slikken. De kapitalisten moeten zelf voor de door hen veroorzaakte miserie opdraaien!

Hiervoor is een radicale herverdeling van de rijkdommen nodig, een breuk met de winstlogica en de neoliberale politiek die door alle traditionele partijen wordt voorgestaan. Geen enkele van die partijen wil breken met deze politiek en de wortels van het probleem aanpakken, het kapitalistische systeem zelf.

We hebben dan ook nood aan een resoluut antikapitalistische politiek alternatief. De SAP (Socialistische Arbeiderspartij) wil, samen met andere linkse krachten zulke beweging helpen opbouwen.

Op 15 mei wordt in Brussel betoogd door het Europees Vakverbond, onder het motto “People before Profit!”. Wij roepen iedereen op om van deze betoging een succes te maken. Om echt massaal te kunnen mobiliseren is een algemene stakingsoproep nodig. Waar wachten ABVV en ACV op?

Op 7 juli moeten we opnieuw naar de stembus. De SAP neemt zelf niet deel, maar roept op om te stemmen voor consequente linkse lijsten: PVDA of LSP. In Franstalig België steunen wij de samenwerking LCR –PSL (SAP en LSP in Wallonië) voor de Europese verkiezingen.

Een sociaal noodplan, ’t is nodig, het kan!

De SAP verdedigt het perspectief van een algemene sociale mobilisatie en de opbouw van een antikapitalistische politieke beweging. Er is behoefte aan een sociaal noodplan dat de kapitalisten zelf hun crisis laat betalen, niet de werkende bevolking.

Wij verdedigen volgende dringende maatregelen:

1. Een verbod op collectieve ontslagen. In geval van faillissement, openhouden van de bedrijven onder controle van het personeel, of gegarandeerde wedertewerkstelling met behoud van loon, betaald door een door het patronaat gefinancierd fonds.

2. Een verhoging van de gewone inkomens: 150 € per maand voor alle werkenden.

Een wettelijk minimumloon van 1500 € / maand. Herwaardering van alle uitkeringen naar een bedrag van minstens 1100 € / maand.

Afschaffing van het statuut van samenwonende voor uitkeringsgerechtigden.

3. Stop de jacht op werklozen. Behoud van het volledige loon in geval van technische werkloosheid, te betalen met een deel van de dividenden die nu aan de aandeelhouders-renteniers worden uitbetaald.

4. Blokkering van de prijsstijgingen van normale consumptiegoederen en diensten en de

huurprijsstijgingen, onder democratische controle.

5. Gelijk loon voor gelijk werk! Gedaan met precaire jobs en nepstatuten, een contract van onbepaalde duur voor iedereen. Papieren en een arbeidsvergunning voor iedereen die hier verblijft en werkt.

6. Het werk verdelen om banen te redden: Arbeidsduurvermindering naar de 32 urenweek, zonder loonverlies en met compenserende aanwervingen.

7. Versterking van de Sociale Zekerheid: Wij vragen een verbod op private pensioenfondsen. Voor een eengemaakte, publieke dienst voor integrale gezondheidszorg, gratis toegankelijk voor iedereen.

8. De automobielsector moet in publieke handen komen. Er is nood aan een ecologische herombouw van de sector met behoud van lonen en tewerkstelling.

9. Eén publieke bank-, verzekering- en kredietinstelling, doorheen de nationalisatie van de banken en financiële instellingen, onder controle van het personeel en de bevolking.

10. Massale investeringen voor de uitbreiding van sociale voorzieningen en publieke diensten, onder controle van de bevolking: Bij de Post, in openbaar vervoer, gezondheidszorg, huisvesting, kinderopvang, onderwijs, bejaardenzorg, isolatie- en renovatieplannen, klimaatmaatregelen, …

De vele sociale en ecologische noden aanpakken, tienduizenden nuttige banen creëren!

50 miljard € voor een sociaal noodplan, het kan!

Een belasting van 15€/megawatt/uur op de winsten van Electrabel: 900 miljoen €.

Een belasting op de dividenden aan de aandeelhouders: 4,1 miljard €.

De stopzetting van de kwijtschelding van de roerende voorheffing: 8 miljard €.

Een belasting van 2% op de grote fortuinen: 7 miljard €.

Een serieuze aanpak van de fiscale fraude: 30 miljard.